

Skatteministeriet

31. januar 2022
J.nr. 2022 - 847

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 239 af 14. januar 2022 (alm. Del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Louise Schack Elholm (V).

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for de økonomiske og evt. kontrolmæssige konsekvenser ved at ændre på fradrags-, afskrivnings- og betalingsordninger for iværksættere i Danmark, således at a) skattebetalingen fra en iværksættervirksomheds potentielle overskud i en treårig periode kan udskydes, forudsat overskuddet reinvesteres i virksomheden, b) afskrivning af større investeringer for små virksomheder muliggøres fra dag 1, bl.a. i maskiner og inventar, og c) udbetaling af skatte kreditter fremrykkes? Endvidere bedes ministeren redegøre for de økonomiske konsekvenser ved forskellige scenarier, hvor F&U-fradraget øges.

Svar

I forhold til pkt. a) iværksættervirksomheders skattebetalinger udskydes i en treårig periode og b) iværksættere får mulighed for at opnå fradrag for afskrivninger fra dag 1 bemærkes, at der vil være tale om ordninger, hvor visse virksomheder – fx små, nystartede virksomheder - vil kunne opnå særligt gunstige skatteregler. Dels en skattefritagelse i de første 3 år af virksomhedens levetid. Dels en mulighed for at kunne afskrive på maskiner og inventar, uden at de sædvanlige betingelser i afskrivningsloven er opfyldt, herunder at de pågældende aktiver anvendes erhvervsmæssigt i en igangværende virksomhed.

Det er vurderingen, at sådanne ordninger vil indebære statsstøtte. Der vil således være tale om en økonomisk fordel for de pågældende virksomheder. Herudover vil der være tale om en selektiv ordning, fordi den kun skal gælde for opstartsvirksomheder. Opstartsvirksomheder er i forhold til almindelige skatteregler både retligt og faktisk i en sammenlignelig situation i forhold til ”gamle” virksomheder. Der foreligger således praksis fra Kommissionen, hvor særlige regler for fx opstartsvirksomheder er blevet anset for at indebære statsstøtte.

Det bemærkes desuden, at gruppefritagelsesforordningen (Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108) vedrører tilfælde, hvor der kan ydes statsstøtte uden forudgående statsstøttegodkendelse, og den giver bl.a. mulighed for ved skattemæssige tiltag at yde statsstøtte til SMV'er i en opstartsfase. Sådant statsstøtte kan under opfyldelse af en række nærmere angivne betingelser bl.a. ydes til visse investeringer (artikel 17) eller med henblik på at sikre adgang til risikovillig kapital (artikel 21), ligesom der kan ydes visse former for etableringsstøtte (artikel 22).

Det er i reglerne forudsat, at de pågældende ordninger generelt er ”proportionale” og ”nødvendige” for at sikre, at opstartsvirksomheder ikke rammes af markedssvigt, som hindrer ellers levedygtige virksomheder i at komme i gang på markedet. Dette er baggrunden for, at ordningerne kan anses for statsstøtte, der er forenelig med det indre marked, uden at de forinden har været individuelt anmeldt til og vurderet af Kommissionen.

Forordningen omfatter ikke ordninger, der svarer til eller minder om de ordninger, der spørges til, og sådanne ordninger vil derfor kun kunne sættes i værk efter forudgående anmeldelse til og individuel godkendelse af Kommissionen. Umiddelbart er det vurderingen,

at det næppe vil være muligt at pege på – og i fornødent omfang dokumentere – eksistensen af konkrete markedssvigt, der gør indførelse af ordninger som de skitserede nødvendige og proportionale i den beskrevne forstand. Det vurderes derfor, at det næppe vil være muligt at opnå en godkendelse af sådanne ordninger efter statsstøttere reglerne.

I forhold til de kontrolmæssige konsekvenser bemærkes, at særlige skatteordninger generelt kræver ekstra kontrol. De provenumæssige konsekvenser afhænger af ordningernes nærmere udformning.

I forhold til punkt c) om, at skattekreditter skal kunne udbetales ifm. aconto skattebetaling, bemærkes, at efter gældende regler udbetales skattekreditter som følge af udgifter til forskning og udvikling i november året efter indkomståret. Udbetalingen sker således i forbindelse med opgørelsen af slutskatten for det foregående indkomstår.

For at afhjælpe de likviditetsproblemer, som mange virksomheder oplevede under coronakrisen, skete der i foråret 2020 en ekstraordinær fremrykning af udbetalingstidspunktet.

En generel fremrykning af udbetalingstidspunktet vil medføre, at udbetalingen altid vil ske, førend skattemyndighederne har haft mulighed for at kontrollere virksomhedens oplysninger. Der vil således opstå en risiko for, at virksomhederne får udbetalt en skattekredit, som de ikke er berettiget til, hvilket vil medføre en øget risiko for misbrug af ordningen. En fremrykning vil desuden medføre et rentetab for staten.

Afslutningsvis i forhold til fradraget for udgifter til forskning og udvikling bemærkes, at det med aftale om *En ny reformpakke for dansk økonomi* mellem regeringen, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne fra januar 2022 er aftalt at permanentgøre det nuværende, midlertidigt forhøjede fradrag for virksomhedernes udgifter til forskning og udvikling, så satsen med virkning fra 2023 fortsat udgør 130 pct, med et loft over skatteværdien af fradraget på 50 mio.kr. Formålet er at give virksomhederne gode vilkår for også fremadrettet at kunne investere i forskning og udvikling.

Denne lempelse vil medføre et varigt mindreprovenu på knap 800 mia. kr. efter tilbageløb og adfærd. Hvis som alternativ de 130 pct. blev gjort permanent uden loft, vil det medføre et årligt mindreprovenu på ca. 1½ mia. kr. Det bemærkes, at det kun er meget få store forskningsintensive virksomheder, der har forskningsudgifter over loftet.